

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5218

гр. София, 13.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **6562** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК, вр. чл. 87 ЗХ.

Образувано е по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. С. срещу Решение № 61/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение № 000030/1106/01.02.2019 г. на жалбоподателя.

В жалбата е обективизирано искане за спиране на предварителното изпълнение на решението, допуснато по силата на чл. 87, пр. последно от ЗХ. Искането е мотивирано с настъпването на значителна или трудно поправима вреда за дружеството, изразяваща се в това, че ако бъде отнет окончателно лиценза на дружеството, същото ще бъде в невъзможност да заплати публичните си задълженията, въз основа на които се е стигнало до първоначално временно отнемане на лиценза, а в следствие и до окончателното му отнемане. Задълженията, които са установени с два АУПДВ №№ 1 и 2 и двата от 14.02.2020 г., са в общ размер на 18 960 968,56 лв. Ако бъде окончателно отнет лиценза на дружеството, същото няма да има никакви приходи и съответно няма да може да ги заплати. По този начин предварителното изпълнение само по себе си се приема за значителна и трудно поправима вреда.

Административен съд София-град, след обсъждане на писмените доказателства по делото, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение е процесуално допустимо, като подадено от надлежна страна в установения от закона срок. Искателят е адресат на оспорения акт, чийто права и законни интереси са пряко засегнати от него. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на решение с правно основание чл. 86, ал. 1, т. 9 от ЗХ е наличието на подадена жалба срещу самото

решение, с което е наложена принудителната административна мярка. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу решението на ДКХ.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл. 166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Съгласно чл. 87 от Закона за хазарта, решенията на Комисията за временно или окончателно отнемане на издаден лиценз подлежат на незабавно изпълнение, независимо дали са обжалвани. Обжалването не спира изпълнението на решенията. В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителни или трудно поправими вреди.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал.1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал.4 АПК законодателят презюмира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Решението на ДКХ, с която окончателно е отнет лиценз на дружеството, е такъв по чл. 87 ЗХ, като има това *ex lege* предварително изпълнение, без издаденият административен орган да носи тежестта да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, т.е. съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита е неоторимо презюмиран от чл. 87 ЗХ. От формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение *ex lege*, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение го да обосновава в решението си по чл. 87 ЗХ и да се разпорежда за допускането му. Доколкото специалният Закон за хазарта не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на решение, с което окончателно е отнет лиценз, даващ възможност на дружеството да извършва основния си предмет на дейност, приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че окончателното отнемане на лиценза му преди влизане в сила на решението, би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 87 ЗХ, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презюмираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това *ex lege* предварително изпълнение. Т.е. - в контекста на изискванията на чл. 166, ал. 2 АПК следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или, че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В процесния случай, както се посочи по-горе, жалбоподателят мотивира настъпването на значителна или трудно поправима вреда за дружеството, изразяваща се в това, че

ако бъде отнет окончателно лиценз на дружеството, същото ще бъде в невъзможност да заплати публичните си задължения, въз основа на които се е стигнало до първоначално временно отнемане на лиценз, а в следствие и до окончателното му отнемане. Задълженията, които са установени с два АУПДВ №№ 1 и 2 и двата от 14.02.2020 г., са в общ размер на 18 960 968,56 лв. Ако бъде окончателно отнет лиценз на дружеството, същото няма да има никакви приходи и съответно няма да може да ги заплати.

Настоящият съдебен състав намира, че изложеното от жалбоподателя за наличие на значителни или трудно поправими вреди, не може да обоснове основание за спиране на оспореното решение, предвид на това, че посочените вреди са единствено имуществени и не са от тази категория, която да може да се противопостави на защитените с допуснатото със закон предварително изпълнение на решението. Посочените от дружеството вреди не могат да оборят презумпцията, че допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166 от АПК, че предварителното изпълнение на принудителната административна мярка по чл. 86, ал. 1, т. 7 от ЗХ, защитава обществен интерес. Това е така, тъй като тези вреди имат имуществен характер и възстановяването им в пълен обем от административния орган след евентуалната отмяна на оспорения административен акт би могло да бъде претендирано по реда на ЗОДОВ. Т.е., посочените вреди, ако се приеме, че такива настъпят, са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 87 от ЗХ, Административен съд София-град, Второ отделение, 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Решение № 61/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта,

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

След съобщаване на страните за настоящето определение, делото да се докладва за последващо процедиране.

СЪДИЯ: